

Lekker elektrisch.....of toch niet

De elektrisch aangedreven fiets is in Nederland al een aantal jaren aan een gestage opmars bezig, die voorlopig nog wel lijkt door te gaan. Was de elektrische fiets aanvankelijk vooral een vervoermiddel dat door ouderen gebruikt wordt in hun vrije tijd en vakantieperiodes, nu wordt de elektrische fiets steeds vaker aangeschaft als vervangend vervoermiddel in de plaats van de auto om zich van thuis naar werk en weer terug te begeven. Inmiddels kunnen deze fietsen behoorlijke snelheden bereiken.

Niet iedereen is geschikt om met de forse snelheden van de fiets om te gaan. Met het ouder worden neemt de reactiesnelheid immers af. Dit geldt ook en vooral voor mensen die denken dat ze heer en meester zijn over dit snelheidsmonster.

Een man van 60, zo sterk als een beer, met een atletisch en goed getraind lichaam had gezworen, toen zijn vrouw onlangs een nieuwe elektrische fiets kocht, om zich tot zijn dood op eigen kracht met behulp van zijn eigen fiets te verplaatsen van A naar B. Zijn onbeperkte energie bracht hem er toe om meewarig te kijken naar mensen die zich overgaven aan de elektrisch voortgedreven fiets. Deze vorm van ondersteuning verafschuwde hij.

Na een dag van zware arbeid kwam hij laat thuis terwijl hij s'avonds nog naar een verjaardagsfeestje moest. Het was al donker toen hij klaar stond om te vertrekken. Omdat zijn auto die dag in de garage was, vroeg hij zijn vrouw of hij haar nieuwe elektrische fiets mocht gebruiken. Zij stemde toe maar waarschuwde hem omdat hij nog nooit op een elektrische fiets had gereden.

Onze onstuimige, sportieve a.s. senior waagde zich heer en meester op deze fiets. Hij wilde wel eens weten wat de maximale snelheid was die hij met deze, tot voor kort door hem nog verfoeide fiets, kon bereiken. Hij wist dat zijn lichaam in goede conditie was en achtte het daarom mogelijk de maximale snelheid, die de fiets kon bereiken, aan te tikken. Hij trapte inmiddels zo hard dat het voorlicht van zijn fiets de snelheid niet kon bijhouden met als gevolg dat het zicht voor hem minimaal was. Zich van geen gevaar bewust en enkel gericht op het realiseren van een zo hoog mogelijke snelheid, ging hij als een flits over het fietspad. Toen hij meende de maximale snelheid bereikt te hebben, keek hij op de display van de fiets en constateerde tot zijn grote genoegen dat daar het getal 45 op stond. Hij was zeer tevreden en had nog geen enkel besef van het onheil dat hem wachtte. Toen hij zijn blik weer in de donkere richting, zag hij tot zijn ontsteltenis vlak voor hem een vuurrode blokkade op het fietspad die aangaf dat het fietspad hier ophield. Er was geen gelegenheid meer om op de remmen te knijpen en met een snelheid van 45 km per uur ging hij als een geïmponeerd springpaard met fiets en al over de barrage heen. Aan de andere kant van de barrage bleek pas hoe groot de ravage was: het voorwiel van de fiets lag enkele meters verder in de berm en zelf had de brokkenpiloot een sterk gehavend gezicht aan de val overgehouden en pijnlijke armen en schouders.

De ongelukkige raapte alle losse onderdelen bij elkaar en besloot naar huis terug te lopen. Toen zijn vrouw van de eerste schrik bekomen was, kon ze de humor van het gebeuren toch wel inzien. Haar man zou immers geen blijvend letsel aan het voorval overhouden. Ze maakte enkele foto's van zijn beschadigde gezicht en besloot deze met haar facebook vrienden te delen. Als tekst bij de foto's had ze bedacht: Wie weet wie deze man is? Een van de kinderen reageerde met de opmerking: heeft papa met een bokswedstrijd meegedaan?

Moraal van dit verhaal:
Al ga je zo snel als een haas,
Wees altijd over je snelheid de baas.

Henk Geene